

ת"פ 32494/01/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד יוסף עדיסאן (עציר)-ויעוד חזותי

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 32494-01-21 מדינת ישראל נ' עדיסאן(עציר)
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
בעניין: מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים
נגד המאשימה
יוסף עדיסאן (עציר)-ויעוד חזותי
ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 6.5.21, בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום, בעבירות כדלקמן:

החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973.

נהיגה בזמן פסילה (בימ"ש) לפי סעיף 67 בפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961.

נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א בפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תשל"ל-1970.

על עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 6.1.21 נהג הנאשם ברכב והחזיק מתחת למושב הנהג חשיש במשקל 2,906.38 גרם נטו. בזמן זה, היה הנאשם מצוי בפסילת רישיון עליה הורה בית משפט השלום לתעבורה בחדרה בשני תיקים נפרדים: האחד, מיום 23.4.18 והשני, מיום 2.12.18.

הצדדים הגיעו להסכמה ולפיה יעתרו במשותף להטיל על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪, וכן סך נוסף של 10,000 ₪ לטובת קרן החילוט וזאת תחת בקשת החילוט שבכתב האישום. בנוסף, תוטל פסילת רישיון של 6 חודשים. ביחס ליתר הרכיבים הצדדים יטענו באופן חופשי.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב **במ/1** וכן הגישה גיליון רישום פלילי **ת/1** ותעבורתי **ת/2**.

המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה הן כתוצאה מעבירות הסמים והן מעבירות התעבורה. נטען, כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה ביותר, לאור כמות הסם שהוחזקה, לנסיבות החזקת הסם ברכב ובעודו מפר שתי החלטות שיפוטיות שונות בדבר פסילת רישיון. נטען, כי קיים אף צורך בהרתעת היחיד.

המאשימה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בדבר הצורך בהחמרה בענישה בעבירות סמים וכן הפנתה לפסיקה בעניין מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות השונות.

עמדת המאשימה היא כי יש לקבוע מתחם ענישה של 10-20 חודשי מאסר בפועל.

בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, לעובדה ששוחרר ממאסר קודם כארבעה חודשים בלבד בטרם ביצע העבירות בתיק זה, וכן בשים לב לעברו התעבורתי ממנו נלמד כי הנאשם הוא רצידיביסט, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו האמצעי-גבוה של המתחם, זאת בנוסף לרכיבים המוסכמים ולעונשים צופי פני עתיד.

ב"כ הנאשם חלק על טיעוני המאשימה הן בקביעת המתחם והן בהערכת נתוניו הפרטניים של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה לכך, כי הנאשם כיום בן 24 מתגורר עם אמו וסועד אותה. עברו הפלילי לא כולל הרשעות בעבירות סמים. מלבד אירוע זה, פרט לכך נדון בעבר פעם אחת בלבד בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

הנאשם אכן נהג בפסילה אך מדובר במי שלא היה מודע לחובתו להפקיד את רישונו, ולכן לא היה מודע לכך שהפסילה לא נספרת בעת שהוא במאסר. משכך, אף שקיימת עבירה וא-ידיעת החוק אינה פוטרת את הנאשם יש לכך השלכה בקביעת מידת החומרה.

נטען, כי הסכים לחילוט 10,000 ₪ שהופקדו חלף הרכב שנתפס ושוחרר. בנוסף, מרכיב הקנס המשמעותי מכביד מאד על המשפחה ועל כן יש להקל ברכיבים האחרים.

ב"כ הנאשם סבור, כי המתחם לו טוענת המאשימה חמור מדי ואינו נתמך בפסיקה הנוהגת ביחס לכמות הסמים שנתפסה. ב"כ הנאשם הפנה לאסמכתאות מטעמו. ביחס לעבירות הפסילה נטען, כי לא מקובל להטיל עונשי מאסר בגין עבירה זו אלא כאשר מדובר בעבריינות חוזרת, ולא רק בפעם הראשונה או השניה.

משכך נטען, כי מתחם העונש ההולם הוא בטווח המאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות (עד 9 חודשים). לאור הודאת הנאשם, נסיבותיו האישיות, ההודאה והחיסכון בזמן השיפוטי יש להטיל עליו עונש שהוא בשליש התחתון של המתחם.

קביעת מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בבסיס העבירות שבפקודת הסמים מצויים הערכים של הגנה על בריאות הציבור ועל שלומו הפיזי והנפשי מפני הנזקים

הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. חקיקת חוקי הסמים נועדה לעקור נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק רחב, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו, והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

בנוסף, עבירות הסמים פוגעות גם בביטחון הכללי של הציבור ובשלמות רכושו, בשל הקשר הידוע שבין השימוש בסמים והפצת הסמים ובין קשת רחבה של עבירות רכוש ואלימות.

לעניין זה ראו, למשל, ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יוני יונה** [פורסם במאגרים] (4.7.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.."

ראו גם רע"פ 2557/12 **תמם פרדי נגד מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (5.4.12):

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: "חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק" (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 769, 787 השופט כתארו אז - מ' חשין)" (רע"פ 1720/11 גליק נ' מדינת ישראל (לא פורסם) [פורסם במאגרים] פסקה ז')."

בעבירות הפצת הסם שלא לצריכה עצמית, טמון פוטנציאל לנזק רב ורחב, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות ואף לא רק לצרכנים המיועדים, אלא לציבור כולו: לבני המשפחה, לבעלי העסקים והציבור הנפגע מעבירות הרכוש הנלוות לעיתים קרובות לתלות בסם, לציבור המצוי במרחבים הציבוריים שהאווירה ואיכות החיים בהם נפגמת כתוצאה מהתופעה הנרחבת של הפצת הסם. כך, במקומות הבילוי, בכבישי הארץ, בגנים ובפארקים הציבוריים. הדברים נכונים ביחס לכל סוגי הסמים, ולרבות אותם סמים הנתפסים לעיתים בציבור באופן שקרי ומטעה כסמים "קלים".

כפי שכבר נכתב על ידי מותב זה בעבר (ראו ת"פ 38680-05-20 **מדינת ישראל נ' גבאי**):

"הציבור בישראל - על רבדיו ומעגליו השונים - הוא המשלם את המחירים שוב ושוב ושוב - פעם כמכור לסמים, פעם כמשפחתו של המכור, פעם כמי שסובל מתופעות פשיעה הנלוות להתנהגותו של המכור, פעם כמי שסובל מניוונו ומקשיי תפקודו של המכור כאזרח פעיל ויצרני, פעם כמי שמממן את רשויות האכיפה, פעם כמי שמממן את גורמי הגמילה והטיפול. הציבור הוא גם זה שמשלם את המחירים בגין התעשרותם ושגשוגם של מחוללי הפשיעה האמיתיים - אלה שברגיל אינם מובאים בפועל לבתי המשפט בגין חלקם בתעשיית הסמים המרעילה, אלא הם נהנים מפירות העבירות, ובד בבד מנהלים ברחבי ארצנו, וברחובות עירנו מלחמות כנופיות עקובות מדם."

במקרה זה, החזיק הנאשם ברכב כמות מסחרית של חשיש, בנסיבות המלמדות באופן ברור על מטרה של הפצת הסם.

אשמתו מלאה. בשים לב לקשת הרחבה מבחינת חומרת עבירות הפצת הסם, בשים לב לעונש המקסימאלי שקבע המחוקק בגין עבירה זו, ובשים לב גם לכמות הסם, סוג הסם ונסיבות ההחזקה, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא ברף הבינוני.

מדיניות הענישה הנוהגת:

פסיקת בתי המשפט מלמדת, כי במקרים שונים נקבעו מתחמי ענישה במנעד מסוים, שאינו מושפע אך ורק ממשקל הסמים, אלא גם מהנסיבות שברקע להחזקה. הדברים עולים גם מהאסמכתאות אליהן הפנו הצדדים. כך, למשל:

א. **ברע"פ 1830/16 רקיבי נגד מדינת ישראל (11.4.16):** אושר מתחם של 6-15 חודשי מאסר ונגזרו על נאשם אשר החזיק חשיש ברכבו, מחולק לאריזות רבות במשקל כולל של כ - 2,300 גרם. על הנאשם, ללא עבר פלילי ולאחר שהתקבל בעניינו תסקיר חיובי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. **ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.15):** אישר בית המשפט העליון מתחם עונש הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית שעניינה החזקת חשיש במשקל כולל של כ - 400 גרם בבית מגוריו של המערער.

ג. **בעפ"ג (ב"ש) 24043-04-17 אל קשכר נגד מדינת ישראל (4.6.17):** בית-משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 922.40 גרם נטו. **בית-המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 7 חודשים, לצד ענישה נלווית.** בית-המשפט המחוזי דחה ערעור הנאשם.

ד. **בעפ"ג 38161-12-16 אלעול נ' מדינת ישראל (18.1.17):** נמחק ערעור על עונש מאסר בן 14 חודשים שהושת על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס, במשקל של 6 ק"ג.

ה. **בת"פ 19923-05-19 (ב"ש) מדינת ישראל נ' אלאפסק (5.1.21):** הורשע הנאשם בהחזקת קנבוס במשקל של 1.7 ק"ג. על הנאשם, שהיה בעל הרשעות קודמות והוגש בעניינו תסקיר חיובי, הוטלו **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ו. **בת"פ 14782-06-18 (ב"ש) מדינת ישראל נ' אלעול (7.1.20):** הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 3.8 ק"ג שלא לצריכה עצמית. על הנאשם, צעיר בן 23 ללא הרשעות קודמות ותסקיר שהוגש בעניינו הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, ורכיבי ענישה נוספים.**

ז. **בת"פ 17157-08-20 (ב"ש) מדינת ישראל נ' אבו ארסיס (1.3.21)** הורשע הנאשם בכך שהחזיק ברכבו חשיש במשקל 9 ק"ג, מחולק ל 118 אריזות. נקבע, כי מתחם העונש ההולם הוא 11-22 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר בן 20 רווק ללא רישום פלילי הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪, פסילת רישיון ועונשים צופי פני עתיד.

ח. **בת"פ 63029-12-20 (ב"ש) מדינת ישראל נ' שליף** (8.4.21) הורשע הנאשם בכך שהחזיק ברכבו 1,033 גרם קנבוס ו-1,125 גרם חשיש. נקבע על ידי מותב זה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל, בשים לב להרשעותיו הקודמות, הודאתו במסגרת כתב האישום המתוקן והבעת החרטה.

גם בעניין הערכים המוגנים שבבסיס העבירה של נהיגה בזמן פסילה כבר נכתב רבות. מי שנוהג בזמן פסילה שהוטלה עליו על ידי בית המשפט מלמד על עצמו שאינו נרתע מהליכים משפטיים שמתנהלים בעניינו ובהתנהגותו מביע זלזול כלפי בית המשפט, משכך החמרה בענישה בגין עבירה זו נועדה בין היתר להעביר מסר ברור בדבר חשיבות שלטון החוק והציות להחלטות שיפוטיות. בנוסף לכך מי שבית המשפט מצא אותו פסול מלנהוג בגין הליך קודם, משמעות הדבר היא כי כבר נקבע שבנהיגה על ידו טמון סיכון לעצמו ולזולת. הפרת עונש פסילה היא בעלת פוטנציאל פגיעה משמעותית בנסיבות אלה בשלום הציבור ובביטחון כלל המשתמשים בדרך - נהגים והולכי רגל כאחד (ראו והשוו רע"פ 1211/12 **ישראלי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 15.2.2012; רע"פ 1883/19 **ביטון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 28.3.2019)).

במקרה זה, הנאשם נהג בזמן פסילה שהוטלה עליו על ידי בתי המשפט וזאת בשני הליכים נפרדים ושונים. ב"כ הנאשם טען לזכות הנאשם כי מידת אשמו פחותה, שכן הנאשם סבר בתום לב שמניין הפסילה מתחיל ביום הטלתה ולא היה מודע לצורך בהפקדת רישיון הנהיגה עם שחרורו ממאסר. מעבר לכך שטענה זו בדבר נסיבות הקשורות בביצוע עבירה טעונה הוכחה בראיות בטרם מתן הכרעת הדין, וזאת בהתאם להוראות חוק העונשין, הרי שקשה לקבל את הטענה ולהניח אותה לזכות הנאשם, גם בשים לב לעברו התעבורתי: הנאשם הורשע כבר בעבר בעבירות של נהיגה חרף רישיון שפקע וזאת מספר פעמים (ראו הרשעה מס' 4,5,13,15,18,19,23,25). זאת בנוסף לכך שכבר הורשע בעבר בעבירות של נהיגה בזמן פסילה (ראו שתי עבירות בהרשעה מס' 13). נוסף על כך, כי גם לאחרונה ממש ביום 27.4.2021 הורשע הנאשם בעבירה נוספת של נהיגה בחלוף למעלה משנתיים מעת פקיעת רישיון הנהיגה.

לאור זאת נראה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא גבוהה.

עיון בפסקי הדין מלמד על מדיניות הענישה בהנהגה בעבירות אלה וראו למשל:

א. בעניין **ביטון** הנ"ל, הורשע הנאשם בנהיגה בזמן פסילה ללא ביטוח וללא רישיון רכב בתוקף והוטל עליו קנס וכן הוארך מאסר על תנאי מתיק קודם, בנוסף לעונשי פסילה בפועל ועל תנאי. במסגרת ערעור המאשימה לבית המשפט המחוזי, הוטלו עליו 18 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה קודם במצטבר, כך שירצה בסך הכל 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור תוך שנקבע כי המבקש הראה בהתנהגותו כי אינו נרתע מהליכים קודמים ועל כן נכון להחמיר בעונשו של מי שמסכן חיי אדם ומזלזל בחוק ובצווי בית המשפט.

ב. בעניין **ישראלי** הנ"ל, הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ללא רישיון בתוקף וללא ביטוח. מדובר במי שלחובתו הרשעות תעבורה רבות, נסיבותיו המשפחתיות כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן אינן קלות. העונש שהוטל עליו בדמות 8 חודשים מאסר בפועל אושר. יצוין כי גם שם קבע בית המשפט כי אין להידרש לטענה בדבר אי הבנה בנוגע למועד הכניסה לתוקף של עונש הפסילה.

ג. ברע"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 11.2.2016) הורשע הנאשם בנהיגה בזמן פסילה ללא רישיון נהיגה תקף וללא ביטוח. בית המשפט לקח בחשבון את נסיבותיו האישיות וכן את מצבו הרפואי החריג ובנוסף את הרשעותיו הקודמות הרבות בתחום התעבורה וכן נלקח בחשבון כי העבירה בוצעה בעת שהנאשם ממתין לתחילת ריצוי עבודות שירות שהוטלו עליו בגין עבירה דומה קודמת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר ל-20 חודשי מאסר בפועל ובגין שנתיים ל-5 שנות פסילת רישיון והטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל והפעלה של מאסר מותנה בחפיפה חלקית.

ד. ברע"פ 5431/17 זאדה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 5.9.2017) הורשע הנאשם בנהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון בתוקף וללא ביטוח, בנוסף הורשע באי ציות לשוטר ונהיגה בקלות ראש. בית המשפט קבע מתחמים נפרדים לעבירות השונות. ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע כי העונש הראוי הוא ככלל מאסר לריצוי בפועל לצד פסילה לתקופה ממושכת. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר.

ה. ברע"פ 5244/17 תורג'מן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים 12.9.2017) הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה בפסילה, אותה ביצע עת הוא פסול מלהחזיק ברישיון נהיגה במסגרת שלושה הליכים נפרדים וכן נהיגה ללא רישיון שפקע וללא ביטוח. במסגרת הערעור בבית המשפט המחוזי נקבע כי המתחם נע בין 6 ל-20 חודשי מאסר ובשים לב למכלול הנסיבות האישיות, עברו הפלילי, התעבורתי וכן מצבו הבריאותי המעורער, הוחלט להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל ולאחר הפעלת עונשים מותנים קודמים, ירצה בסך הכל 20 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהושת על המבקש ראוי ומאוזן.

ו. ב"כ הנאשם הפנה לפל"א 4334-05-19 מדינת ישראל נ' וינסטיין של בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב מיום 13.5.2019, שם נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר והוטלו עליו קנס ועונש מותנה בלבד. בשים לב לפסיקתו המנחה של בית המשפט העליון כפי שצוטטה לעיל, סבורני, בכל הכבוד, כי ערכו המנחה של גזר דין זה של הערכאה הדיונית, מוגבל.

מכל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין ככלל העבירות בהן הורשע הנאשם באירוע זה נע בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. מתחם הפסילה נע בין שנתיים ל-5 שנים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם במיוחס לו ואת נטילת האחריות בנוסף לחיסכון במשאבי הציבור.

בבחינת עברו הפלילי של הנאשם, לא ניתן לזקוף לזכותו העדר הרשעות קודמות, הן בתחום הפלילי והן בתחום התעבורתי. בתחום הפלילי, לחובת הנאשם הרשעה קודמת מיום 3.1.2019 בגין עבירת נשק, בגינה ריצה 24 חודשי מאסר. בתחום התעבורתי, לחובת הנאשם 32 רישומים קודמים אותם צבר בתוך 5 שנים משנת 2016 ועד היום וזאת אף שמדובר באדם צעיר יליד 1997 בלבד. בין העבירות ניתן למנות גם עבירות חמורות במיוחד של נהיגה בזמן פסילה,

נהיגה בחוסר זהירות באופן הגורם נזק, חריגה של למעלה מ-40 קמ"ש במהירות הנהיגה ועוד. בהרשעתו (מס' 13) מיום 18.2.2018 הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בצירוף עונשים נוספים וזאת בגין הרשעתו בעבירות דומות - שתי עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש ונהיגה ללא רישיון שפקע. בנסיבות אלה, צודקת המאשימה כי מדובר בעברייני תעבורה סדרתי המפגין פעם אחר פעם זלזול בהוראות החוק.

לקחתי בחשבון כי במסגרת ההסכמות שבין הצדדים יחולטו לנאשם סך של 10,000 ₪ וכן יוטל עליו קנס מוסכם של 10,000 ₪.

סוף דבר:

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון ועבירה של נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה או ללא ביטוח.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.

ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.12.2021. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ה. הנאשם פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, וזאת למשך 6 חודשים מיום שחרורו. אין לנאשם רישיון בתוקף.

ו. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ז. הנאשם או מי מטעמו יפקידו סך של 10,000 ₪ אשר יחולטו לטובת קרן החילוט וזאת בתוך 21 יום. עם ביצוע ההפקדה, ישוחרר הרכב התפוס מסוג יונדאי מ.ר. 6122339 התפוס במשטרה וזאת לידי מר גבארין עדיסאן ת.ז. 322617754.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג - סמים בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' סיוון תשפ"א, 18 מאי 2021, במעמד הצדדים.